

Publicerad 2007-08-16 21:48 av Sapa Inca

No. 322 Till minne av vår älskade jord

Graniten besegrar kanske aldrig dig,
men jag kraschlandar i mjuka löv

I drömmens dal, finns inte kvalen

Jag drar mig för att säga;
att glada barn leker fritt
då ängar kvävs av vår närvaro

Vårt utsugande och parasiterande
är en obotlig cancer, på din kropp

Naturen dödar ingen, utom den svage
Vi trotsar modellen och befolkar varje hörn

Ge mig ditt svärd, så hjälper jag gärna
mitt hjärta
att sluta slå .

Det vi inte förstört
fanns aldrig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sapa Inca med Poeter.se id #4167 innehar upphovsrätten